

การประชุมวิชาการระดับชาติ “การเรียนรู้ด้านมนุษยศาสตร์และด้านสังคมศาสตร์” ครั้งที่ 3
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
วันที่ 23 พฤศจิกายน 2562

ความคิดเห็นทางการเมืองของนักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

ฐิติมา พรหมราษฎร์¹, บุญวัฒน์ สว่างวงศ์²

¹สาขาวิชาการบริหารงานตำรวจ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์,

²อาจารย์สาขาวิชาสาขาวิชาการบริหารงานตำรวจ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์,

Email : s59123450043@ssru.ac.th¹, boonwat.sa@ssru.ac.th²

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นทางการเมืองของนักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มีวัตถุประสงค์ดังนี้ 1) เพื่อศึกษาความคิดเห็นทางการเมืองของนักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา 2) เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นทางการเมืองของนักศึกษา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา 3) เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับความคิดเห็นทางการเมืองของนักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือ นักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ปีการศึกษา 2561 จำนวน 380 คน โดยการใช้สูตรของ ทาโร ยามาเน่ ในการคำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่าง

ผลการศึกษาความคิดเห็นทางการเมืองของนักศึกษาพบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นทางการเมืองโดยรวมอยู่ในระดับ ปานกลาง และเมื่อแยกออกเป็น 3 ด้าน มีรายละเอียดดังนี้ ด้านความเสมอภาค พบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นทางการเมือง โดยรวมในระดับมาก ด้านการเลือกตั้ง พบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นทางการเมือง โดยรวมในระดับมาก ด้านอุดมการณ์ทางการเมือง พบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นทางการเมือง โดยรวมในระดับมาก

ผลการทดสอบสมมติฐาน โดยการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างความคิดเห็นทางการเมืองของนักศึกษา โดยจำแนกตามเพศและอายุ มีรายละเอียดดังต่อไปนี้ นักศึกษาที่มีเพศต่างกัน มีความเห็นทางการเมืองไม่แตกต่างกัน นักศึกษาที่มีอายุต่างกัน มีความเห็นทางการเมืองแตกต่างกัน

ผลการวิเคราะห์ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับความคิดเห็นทางการเมืองของนักศึกษา ประชนทุกคนควรมีสิทธิในการออกเสียงแสดงความคิดเห็นทางการเมืองทุกคน

คำสำคัญ : ความคิดเห็นทางการเมือง, คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์, มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

การประชุมวิชาการระดับชาติ “การเรียนรู้ด้านมนุษยศาสตร์และด้านสังคมศาสตร์” ครั้งที่ 3
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
วันที่ 23 พฤศจิกายน 2562

Political opinions of students in the Faculty of Humanities and Social Sciences Suan Sunandha Rajabhat University

Thitima prommarat¹, boonwat sawangwong²

¹Branch, Police Public Administration under the Faculty of Humanities and Social Sciences,

²Lecturer, Police Public Administration under the Faculty of Humanities and Social Sciences,

Email : s59123450043@ssru.ac.th¹, boonwat.sa@ssru.ac.th²

Abstract

This study aims 1) to study the political opinions of students in the Faculty of Humanities and Social Sciences, Suan Sunandha Rajabhat University 2) to compare the political opinions of students Faculty of Humanities and Social Sciences Suan Sunandha Rajabhat University 3) to study suggestions about the political opinions of students in the Faculty of Humanities and Social Sciences Suan Sunandha Rajabhat University The sample group used in the study was students of the Faculty of Humanities and Social Sciences, Suan Sunandha Rajabhat University, academic year 2018, amount 380 people by using the formula of Taro Yamane to calculate the sample size.

The results of the political opinions of the students found that students have political opinions at a medium level and when divided into 3 aspects, with details as follows: Equality: It is found that students have political opinions at a high level. In the election, students have political opinions. In general, it was found that the students had political opinions at a high level.

Hypothesis test results by comparing comparative analysis of students' political opinions by gender and age with the following details students of different genders have comment political is no different. Students of different ages There are different political opinions.

The results of the analysis of the suggestions regarding the political opinions of students Everyone should have the right to vote for political opinions.

Keywords : Political opinions, Humanities and Social Sciences, Suan Sunandha Rajabhat University

การประชุมวิชาการระดับชาติ “การเรียนรู้ด้านมนุษยศาสตร์และด้านสังคมศาสตร์” ครั้งที่ 3
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
วันที่ 23 พฤศจิกายน 2562

บทนำ

การเมืองประเทศไทยมีระบบการปกครองมายาวนานจนถึงปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงการปกครองจากระบบสมบูรณาญาสิทธิราชเมื่อปี พ.ศ.2475 อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขตลอดมา จนมาเป็นระบอบประชาธิปไตยนานประมาณ 86 ปีการเมืองไทยมีการเปลี่ยนแปลงเรื่อยมา โดยมีการยึดอำนาจการปกครองจากฝ่ายพลเรือนโดยฝ่ายทหารโดยการยึดอำนาจแต่ละครั้งจะอ้างเหตุผลแห่งการยึดอำนาจกันไป เช่น อ้างเหตุ คนในชาติแตกความสามัคคี มีอุดมการณ์ทางการเมืองที่แตกต่างกัน เหตุผลมีการคอร์รัปชันในฝ่ายรัฐบาลบ้าง การปกครองระบอบประชาธิปไตยของไทยในครั้งนี้นับแบ่งออกเป็นสองระยะคือการปกครองระบอบประชาธิปไตยในปัจจุบันและการปกครองที่คาดว่าจะเกิดต่อไปในอนาคต การปกครองระบอบประชาธิปไตยปัจจุบัน จะมีสถาบันทางการเมือง มีพรรคการเมืองตั้งขึ้นมาเพื่อบริหารจัดการพรรคการเมือง มีคณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองประกอบด้วย หัวหน้าพรรคสองหัวหน้าพรรค เลขาธิการพรรค และกรรมการบริหารพรรค ฝ่ายต่างๆ ขึ้นเป็นพรรคการเมือง ดำเนินการกิจการทางการเมือง เพื่อสนองความต้องการ ของประชาชน ที่จะต้องได้จากการเลือกตั้ง มีนโยบายพัฒนาสังคมและประเทศชาติ แต่ละพรรคการเมืองก็มีการพัฒนาพรรค แข่งขันกันเสนอนโยบายต่างๆ ต่อประชาชนให้มีทางเลือก สุดท้ายประชาชนจะชอบระบอบแบบใด ของพรรคการเมืองใด เมื่อถึงกรอบเวลาที่มีกฎหมายรัฐธรรมนูญกำหนด พรรคต่างๆก็เสนอนโยบายเข้าสมัครรับเลือกตั้งให้ประชาชนตัดสินเลือกตั้งลงคะแนนพรรคใดก็ได้เสียงข้างมาก จะมีโอกาสรวบรวมเสียงสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจัดตั้งรัฐบาลตามแนวทางระบอบประชาธิปไตยเพื่อเข้าร่วมบริหารประเทศ ฝ่ายที่ได้คะแนนน้อยหรือรองลงมา ก็เป็นฝ่ายค้าน มีหน้าที่ตรวจสอบการบริหารงานของรัฐบาล คัดค้านตรวจสอบงานที่เห็นว่าไม่ถูกต้อง ไม่เป็นไปตามนโยบายที่แถลงไว้ต่อสภาหรือบริหารงานผิดพลาด มีการทุจริตแล้วอภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐบาล ซึ่งประชาชนแต่ละคนต่างก็มีความคิดเห็นที่แตกต่างกันออกไป ซึ่งปัจจุบัน เรื่องการเมืองก็เป็นที่หน้าจับตามองโดยเฉพาะกลุ่มนักศึกษาที่ให้ความสนใจเรื่องการเมืองไทยที่มากขึ้นกว่าอดีต

ทั้งนี้เพราะวิสัยของมนุษย์มีความเห็นแก่ตัว เห็นแก่ได้ การดำเนินชีวิตของมนุษย์ในสังคมจึงมีการกระทบกระทั่ง และละเมิดสิทธิเสรีภาพของผู้อื่นได้ เพราะประชาชนยังขาดความรู้ ความเข้าใจความคิดเห็นที่ดีต่อทางการเมือง และการมีอุดมคติทางการเมืองการปกครอง

จากปัญหาดังกล่าวข้างต้น ล้วนเป็นปัญหาที่กระทบต่อภาพรวมสมควรมีการศึกษาถึงต้นเหตุของปัญหา เพื่อนำไปสู่กระบวนการแก้ไขปัญหาอย่างเป็นระบบ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาความคิดเห็นทางการเมือง ของนักศึกษา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ใน 3 ด้าน ได้แก่ ด้านความเสมอภาค ด้านการเลือกตั้ง ด้านอุดมการณ์ทางการเมือง ว่านักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา มีความคิดเห็นทางการเมืองเป็นเช่นไร เพื่อจะได้นำผลการวิจัยไปใช้เป็นข้อมูลในการเสริมสร้างความเข้าใจในระบอบการปกครองประชาธิปไตยของประชาชนต่อไป

การประชุมวิชาการระดับชาติ “การเรียนรู้ด้านมนุษยศาสตร์และด้านสังคมศาสตร์” ครั้งที่ 3

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

วันที่ 23 พฤศจิกายน 2562

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- 1) เพื่อศึกษาความคิดเห็นทางการเมืองของนักศึกษา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
- 2) เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นทางการเมืองด้านความเสมอภาค ด้านการเลือกตั้ง ด้านอุดมการณ์ทางการเมือง ของนักศึกษา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
- 3) เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับความคิดเห็นทางการเมืองของนักศึกษา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

การทบทวนวรรณกรรม

การศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นทางการเมืองของนักศึกษา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ผู้ศึกษาได้ศึกษาทฤษฎีแนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้เกิดความเข้าใจที่เกี่ยวข้องกับความคิดเห็นทางการเมืองการปกครอง ดังต่อไปนี้

1) แนวความคิดเกี่ยวกับความคิดเห็น

อำนาจ เขียวประชুম (2541 : 43) ได้สรุปความหมาย ความคิดเห็นไว้ว่า เป็นความรู้สึกของบุคคล ที่มีต่อ สิ่งใด สิ่ง หนึ่ง โดยอาศัยพื้นฐาน ประสบการณ์และสถานการณ์แวดล้อม ของแต่ละบุคคลเข้ามาเกี่ยวข้อง ในการ แสดงออกและความรู้สึกของบุคคลนั้น จะเป็นไปตามทัศนคติของบุคคล

สุพัตรา สุภาพ (2520 : 28) กล่าวไว้ว่า ความคิดเห็นเป็นการแสดงออกของบุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่มีต่อสิ่งใดโดยเฉพาะ ด้วยการพูด หรือการเขียน ซึ่งในการแสดงออกนี้จะต้องอาศัยพื้นฐานความรู้ ประสบการณ์ และ พฤติกรรมระหว่างบุคคลเป็นเครื่องช่วยในการพิจารณาประเมินค่าก่อนที่จะมีการตัดสินใจแสดงออก ซึ่ง การแสดงออกนี้จะได้รับการยอมรับหรือปฏิเสธจากคนอื่นได้

2) แนวความคิดเกี่ยวกับการเลือกตั้ง

วิสุทธิ โปธิแทน (2524 : 63) ให้ความหมาย “การเลือกตั้ง” ว่า การที่บุคคลได้เลือกบุคคลหนึ่งหรือ บุคคลจำนวนหนึ่งจากหลายๆคน หรือจากบัญชีรายชื่อผู้เข้าสมัครรับเลือกตั้งบัญชีหนึ่ง หรือบัญชีจำนวนหนึ่ง จากบัญชีรายชื่อหลายๆ บัญชี เพื่อให้ไปกระทำการอันหนึ่งอันใดแทนตน

ความสำคัญของการเลือกตั้ง

การเลือกตั้งเป็นกลไกการใช้อำนาจอธิปไตยหรือการมีส่วนร่วมทางการเมืองทางการเมือง (Political Participation) ของประชาชนผู้เป็นเจ้าของอำนาจอธิปไตย โดยการไปใช้สิทธิเลือกตั้งผู้แทนที่มโนนโยบายตรงกับความต้องการของตนเอง ให้ไปใช้อธิปไตยแทนตนด้วยความชอบธรรม เพื่อลดภาวะความตึงเครียด ขจัดความขัดแย้ง หรือสืบต่ออำนาจและเป็นกลไกที่จะควบคุมให้ผู้แทนที่ดำรงตำแหน่ง จากการเลือกตั้งตระหนัก อยู่เสมอว่าต้องมีความรับผิดชอบต่อประชาชน เพราะประชาชนเป็นผู้กำหนดอนาคตทางการเมืองของตน ด้วยการเลือกและเลือกตนกลับมาทำหน้าที่ผู้แทนอีก ดังนั้น การเลือกตั้งจึงมีผลต่อการพัฒนาทางการเมือง โดยประชาชนจะสำนึกถึงความจำเป็นในการปฏิบัติหน้าที่พลเมืองซึ่งต้องมีส่วนร่วมในการเลือกผู้แทนเลือกรัฐบาล

3) แนวความคิดเกี่ยวกับอุดมการณ์ทางการเมือง

สุขุม นวลสกุล (2542) ได้ให้ความหมายของอุดมการณ์ทางการเมืองไว้ว่า อุดมการณ์เป็นคุณลักษณะ ประการหนึ่งที่ปรากฏอยู่ในชุมชนการเมืองทุกแห่งไม่ว่าจะเป็นชุมชนการเมืองในอดีตหรือปัจจุบัน ซึ่งสมัยเดิม

นั้นอุดมการณ์ที่สำคัญ คือ อุดมการณ์ทางศาสนา และ อุดมการณ์ทางศีลธรรม อุดมการณ์ทั้งสองอุดมการณ์นี้ นอกจากจะพบในยุคสมัยดังกล่าวแล้ว ซึ่งแม้ปัจจุบันก็ยังมีอยู่ในสังคมเกษตรกรรมซึ่งมีวิถีชีวิตความเป็นอยู่อย่างง่าย ๆ อุดมการณ์ทางศาสนา และทางศีลธรรมยังมีความสำคัญอยู่มากต่อมาเมื่อวิทยาการก้าวหน้า สังคมที่เปลี่ยนไป วิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีได้ช่วยทำให้สังคมเจริญขึ้น แต่พร้อมกันนั้นปัญหาต่างๆ ก็ได้เกิดตามมากมาย เป็นปัญหาของมนุษย์ในสังคมใหม่ภายใต้อิทธิพลของวิทยาการที่มีบทบาทในสังคม ที่ก่อให้เกิดปัญหาขึ้นหลายอย่างหลายประการ มีความยุ่งยากสับสนโดยเฉพาะในสังคมอุตสาหกรรม แม้จะมีอุดมการณ์ แม้จะมีอุดมการณ์ทางศาสนา และศีลธรรมช่วยในการดำเนินอยู่ก็ตาม แต่ก็มีอุดมการณ์ใหม่เกิดขึ้นเป็นผลโดยตรงจากอิทธิพลของสังคมอุตสาหกรรม วิถีชีวิตของมนุษย์ในสังคมเดิม ซึ่งเปลี่ยนแปลงมาเป็นสังคมอุตสาหกรรมนั้นได้ถูกเปลี่ยนแปลงไปเป็นอันมากทั้งนี้เนื่องจากสิ่งแวดล้อม ความจำเป็นของความอยู่รอด และเพื่อที่จะดำรงชีวิตอย่างมีหลักประกันในสังคมแบบใหม่ ทำให้มนุษย์พัฒนาอุดมการณ์ที่สอดคล้องกับสภาพของสังคมปัจจุบันขึ้น เช่น อุดมการณ์ที่ได้มาจากลัทธิการเมือง และเศรษฐกิจแบบสังคมนิยมรับ นิยมปฏิวัติ เสรีนิยม สังคมนิยม ประชาธิปไตย เป็นต้นอุดมการณ์เหล่านี้ได้ถูกกำหนดขึ้นมาเพื่อแก้ปัญหา หรือพัฒนาสังคมในยุคปัจจุบัน แต่ขณะเดียวกันก็มีผลบังคับกลไกทางการเมือง ความมั่นคง และระบบการเมือง การปกครองของชุมชนทางการเมืองใดๆ ให้ผันแปรไปตามเจตนารมณ์นั้นๆ

ซึ่งอุดมการณ์นั้นมีหน้าที่ และ ประโยชน์ พอสรุปได้ดังนี้คือ

1) อุดมการณ์ช่วยทำให้เกิดความชอบธรรม (Legitimize) ในระบบการปกครองซึ่งในยุคแห่งสมบูรณาญาสิทธิราชย์ ความเชื่อในอุดมการณ์ “เทวสิทธิ์” มีส่วนช่วยให้บ้านเมืองอยู่ในความเรียบร้อย เพราะราษฎรสามัญมีความรู้สึกว่าได้ถูก ฟาลิซิด ให้เป็นผู้ปกครอง หรือเป็นผู้นำ ส่วนในยุคที่อุดมการณ์ประชาธิปไตยเฟื่องฟูเพื่อย่อมมีสถาบันรัฐสภา และอื่นๆ เพื่อแสดงให้เห็นว่าราษฎรมีบทบาทในการปกครองอย่างน้อยก็โดยทางอ้อม หรือโดยมีสิทธิเพียงนานๆ ครั้งก็ตาม

2) อุดมการณ์ช่วยทำให้เกิดความชอบธรรมสำหรับการเรียกร้อง หรือปกป้องผลประโยชน์ของกลุ่มต่างๆ ในสังคม คนบางกลุ่มรู้สึกว่าจะได้รับผลประโยชน์จากการที่รัฐบาลมีบทบาทน้อย โดยปล่อยให้ปัจเจกชนมีบทบาทมากย่อมสนับสนุนแนวคิดแบบที่ตนต้องการ เช่นระบบเสรีนิยมแบบเก่า หรือบางกลุ่มอาจจะต้องการอิสระเต็มที่จนถึงขนาดสนับสนุนให้มีอุดมการณ์แบบรัฐนิยม คือไม่ให้มีองค์กรการทางการเมืองระดับชาติ

3) อุดมการณ์ช่วยให้ล้มเลิกความชอบธรรมของระบบการเมือง อุดมการณ์มีหน้าที่และประโยชน์ทั้งทางบก และทางลบ หรือสามารถบ่อนทำลายระบบการเมืองการปกครองที่มีอยู่เดิมได้ ตัวอย่าง ได้แก่ อุดมการณ์ชาตินิยมสามารถทำลายระบบจักรวรรดินิยม ลงได้

4) ทฤษฎีและแนวความคิดเกี่ยวกับความคิดทางการเมือง

4.1 ความหมายของทฤษฎีการเมือง

ทฤษฎีการเมือง ความหมายจากพจนานุกรมของราชบัณฑิตยสถาน ฉบับ พ.ศ. 2493 ได้ให้คำนิยามของคำว่า ทฤษฎี ดังนี้

ทฤษฎี ได้แก่ ความเห็น การเห็นใจด้วย ลักษณะที่คิดคาดเอาตามวิชาตรงกันข้ามกับภาคปฏิบัติ (theory)

การประชุมวิชาการระดับชาติ “การเรียนรู้ด้านมนุษยศาสตร์และด้านสังคมศาสตร์” ครั้งที่ 3

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

วันที่ 23 พฤศจิกายน 2562

ม.ร.ว.คึกฤทธิ์ ปราโมช (2529) ได้อธิบายไว้ว่า “ทฤษฎี” เป็นภาษาสันสกฤต หากเป็นบาลีคือ ธิฎฐิ ซึ่งแปลว่า ความเห็น

4.2 ความหมาย และลักษณะของทฤษฎีการเมือง

ทฤษฎีการเมือง (Political Theory) เป็นสาขาหนึ่งของรัฐศาสตร์ และถือเป็นสาขาหนึ่งของวิชาปรัชญา ด้วยในการศึกษาทฤษฎีการเมืองนั้น มีศัพท์เฉพาะที่เกี่ยวข้องด้วยและ ควรทราบถึงความหมาย ศัพท์เหล่านี้ได้แก่ ความคิดเห็นทางการเมือง (Political Ideology) สังกัปทางการเมือง (Political Concepts) ลัทธิการเมือง (Political Ism) ศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับทฤษฎีการเมืองดังกล่าวมีรายละเอียดต่อไปนี้

1) ความคิดเห็นทางการเมือง (Political Thought) หมายถึง ความคิดเกี่ยวกับเรื่องการเมือง อย่กว้างๆ ความคิดเห็นทางการเมืองมีแนวโน้มเน้นหนักไปทางด้านพรรณนา (descriptive) และมักเน้นหนักความคิดเชิงประวัติศาสตร์ คือเป็นการเรียงลำดับว่าใครคิดอย่างไร โดยปกติไม่ค่อยมีการแยกเป็นหัวข้อวิเคราะห์

2) ปรัชญาการเมือง (Political Philosophy) เป็นการศึกษาการเมืองในระดับลึกซึ้งและเชื่อมโยงกับสาขาวิชาอื่นๆ เพื่อให้รู้แจ้ง ปรัชญาการเมืองมักเน้นหลักจริยธรรม ซึ่งเป็นหลักการหรือเหตุผลที่ถูกต้อง และมีคุณธรรม ถือเป็นรากฐานของการเมืองแต่ละแบบ ปรัชญาการเมือง อาจมีลักษณะที่ไม่เป็นวิทยาศาสตร์ คือเป็นข้อเท็จจริงที่ไม่สามารถที่จะพิสูจน์ได้ และมุ่งค้นหาสิ่งต่างๆ หรือหาความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งต่างๆ ในส่วนที่วิทยาศาสตร์เข้าไปไม่ถึง

3) อุดมการณ์ทางการเมือง (Political Ideology) มักใช้ในรูปของความเชื่อ และความคิดในระดับไม่ลึกซึ้งนัก เน้นเรื่องความเชื่อความศรัทธามากกว่าเหตุผล แต่อุดมการณ์ทางการเมืองมีผลในการยึดถือ และมักเป็นพลังผลักดันให้เกิดการกระทำ หรือมีการเคลื่อนไหวทางการเมืองเกิดขึ้น และอุดมการณ์นั้นไม่จำเป็นต้องเป็นสิ่งถูกต้อง หรือหลักของศีลธรรมคุณธรรม แต่เป็นความคิดหรือความเชื่อที่ปลูกฝังเพื่อให้เกิดผลทางการเมือง

4) สังกัปทางการเมือง (Political Concepts) หมายถึง ความคิดหรือทัศนะเกี่ยวกับศัพท์เชิงนามทางการเมือง เช่น ความยุติธรรม, จุดหมายแห่งรัฐ, ผู้ปกครองที่ดี, สิทธิเสรีภาพของแต่ละคน ทฤษฎีการเมืองพยายามความความเกี่ยวข้องโยงระหว่างสังกัปต่างๆ ดังกล่าว โดยให้ต้องด้วยเหตุผลและความเหมาะสม

5) ลัทธิการเมือง (Political Ism) ได้แก่ หลักการทางการเมืองซึ่งลักษณะผสมผสานจากความคิดเห็นหรือทฤษฎีของเมธี หลายท่านประกอบกันเป็นแนวความคิดเกี่ยวกับระบบเมือง ซึ่งชี้แนะการจัดวางอำนาจ, โครงสร้างทางการเมือง, ความเกี่ยวพันระหว่างองค์การที่ใช้อำนาจกับบุคคล, และประโยชน์คุณค่าที่จะบังเกิดขึ้นในการปฏิบัติตามลัทธิ ซึ่งลัทธิการเมืองต่างๆ อาจก่อให้เกิดลัทธิการเมืองได้เมือง กว่าหนึ่งลัทธิ

ลักษณะของทฤษฎีการเมือง

1) ทฤษฎีการเมืองมีลักษณะชัดเจนและแน่นอนกว่าปรัชญาทางการเมืองโดยเฉพาะอย่างยิ่งในส่วนที่เกี่ยวกับสาระคำอธิบายและความหมายโดยทั่วไปทฤษฎีการเมืองจะเป็นผลเนื่องมาจากการศึกษาค้นคว้าและพิสูจน์ได้ว่าเป็นความจริงที่อาจยอมรับกันได้ (แต่ยังไม่เป็นความจริงแท้สมบูรณ์เหมือนกับวิทยาศาสตร์)

2) ทฤษฎีการเมืองจะมีลักษณะที่สำคัญอย่างน้อยสามประการคือ(1)ข้อเท็จจริงหรือข้อมูลต่างๆที่ได้มาจากการศึกษารวบรวมความเป็นจริง(2)ลักษณะทั่วไปซึ่งได้มาจากการวิเคราะห์ข้อมูลและทดสอบข้อมูล

การประชุมวิชาการระดับชาติ “การเรียนรู้ด้านมนุษยศาสตร์และด้านสังคมศาสตร์” ครั้งที่ 3

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

วันที่ 23 พฤศจิกายน 2562

เหล่านั้นจากสภาพที่เป็นจริงในสังคม (3)คุณค่าซึ่งหมายถึงประโยชน์ที่พึงจะบังเกิดขึ้นได้และหน้าที่ที่จะเป็นผลเพียงพอที่จะใช้เป็นแนวทางปฏิบัติ

3) ทฤษฎีการเมืองเสนอแนะเกี่ยวกับจุดหมายปลายทางของรัฐหรือการปกครองได้ด้วยจุดหมายไปทางนี้เป็นเรื่องสำคัญเช่นทฤษฎีการเมืองจะให้ความคิดตั้งนี้ความหมายของวัตถุประสงค์และจุดหมายปลายทางของการปกครองโอกาสที่จะเข้าถึงจุดหมายไปทางดังกล่าว

คือการลงทุนหรือราคาของการที่จะได้ซึ่งจุดหมายไปทางที่ได้กำหนดขึ้นรวมตลอดถึงผลข้างเคียงที่อาจจะเกิดขึ้นผลที่ตามมาจากการดำเนินการเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์รวมทั้งการเสี่ยงภัยต่างๆที่อาจจะเกิดขึ้นจากการปฏิบัตินั้นปรากฏการณ์ซึ่งอาจจะเกิดขึ้นเนื่องจากการกระทำเพื่อให้เข้าถึงซึ่งจุดหมายปลายทาง

4.3 แนวความคิดที่เกี่ยวข้องกับทฤษฎีการเมือง

ทฤษฎีการเมืองมุ่งให้หลักเกณฑ์เกี่ยวกับเรื่องที่สำคัญต่อไปนี้คือ

1) เกี่ยวกับกลุ่มซึ่งหมายถึงกลุ่มอิทธิพลที่เกิดขึ้นจากการรวมตัวของบุคคล

2) เกี่ยวกับคุณภาพหมายถึงสภาวะที่สามารถดำรงคงอยู่ได้

3) เกี่ยวกับอำนาจการควบคุมและอิทธิพลปัจจุบันถือว่าเป็นแนวความคิดที่สำคัญอย่างยิ่งในทฤษฎีการเมือง

4) การดำเนินการหรือการปฏิบัติการเมืองหมายถึงพฤติกรรมของบุคคลหรือกลุ่มในสภาวะการอยู่อย่างใดอย่างหนึ่งเพื่อนำไปสู่จุดหมายปลายทางที่มุ่งหวัง

5) ชนชั้นนำหมายถึงกลุ่มผู้นำหรือชนชั้นนำซึ่งจะต้องปรากฏอยู่ในทุกระบบการเมือง

6) การตัดสินใจถือว่าเป็นแนวความคิดพื้นฐานประการหนึ่งในทางการเมืองระบบกระบวนการและผลของการตัดสินใจเป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นถึงลักษณะแห่งระบบการเมืองต่างๆได้

7) ปฏิกริยาและเกมหมายถึงการกระทำที่มีลักษณะโต้ตอบต่อการกระทำใดใดเป็นการศึกษาในทำนองคาดคะเนว่าปฏิกริยาตอบโต้ตอบควรจะเป็นประเภทใดในความคิดในข้อนี้ถือได้ว่าเป็นแนวความคิดในระบบรองของแนวความคิดที่เกี่ยวกับการตัดสินใจ

8) หน้าที่หมายถึงการมุ่งศึกษาหน้าที่หรือการดำเนินงานเพื่อให้บังเกิดผลหน้าที่เหล่านั้นบางครั้งก็อาจจะมีผลกระทบต่อสังคมหรือบางทีอาจจะเป็นสิ่งที่สนับสนุนสังคมนั้นได้เช่นหน้าที่ของความเชื่อแบบ แผนแห่งพฤติกรรมสถาบันและวิทยาศาสตร์

แนวความคิด (8ประการ) ดังกล่าวข้างต้นนับเป็นเรื่องใหม่ในที่สติการเมืองแต่แนวความคิดที่มีอยู่เดิมของทฤษฎีการเมืองนั้นยังมีความคิดที่สัมพันธ์อยู่เชิงสถาบันรัฐบาลเสรีภาพความยุติธรรมความเสมอภาคอำนาจอธิปไตยและลักษณะสำคัญสากลของมนุษย์ เป็นต้น

กล่าวสรุป ทฤษฎีการเมืองช่วยให้วิชาการปกครองหรือวิชารัฐศาสตร์มีลักษณะ เป็นปึกแผ่น มีกฎเกณฑ์ และ มีความแน่นอนมากขึ้น

5)งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

อุทัย หงส์มณี (2553) ได้ทำวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นทางการเมืองในระบอบประชาธิปไตยของนักศึกษามหาวิทยาลัยมหามงกุฎราชวิทยาลัย วิทยาเขตมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย พบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นทางการเมืองในระบอบประชาธิปไตย โดยรวมอยู่ในระดับปานกลางและเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านอำนาจอธิปไตยของประชาชน ด้านเสรีภาพ อยู่ในระดับมากและ

การประชุมวิชาการระดับชาติ “การเรียนรู้ด้านมนุษยศาสตร์และด้านสังคมศาสตร์” ครั้งที่ 3
 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
 วันที่ 23 พฤศจิกายน 2562

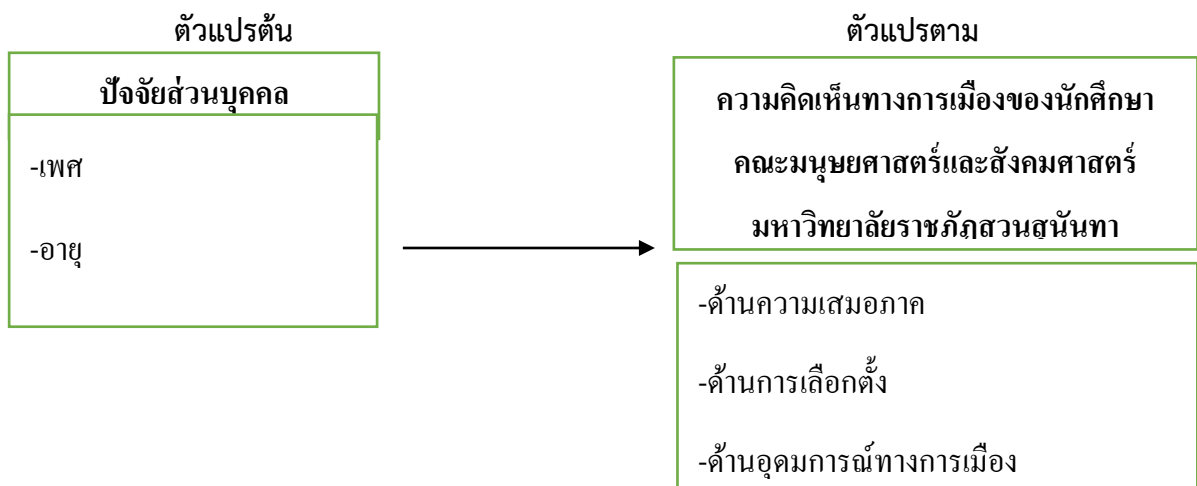
ด้านความเสมอภาค อยู่ในระดับปานกลาง ตามลำดับ นักศึกษาที่มี เพศ และ อายุ มีความคิดเห็นทางการเมืองในระบอบประชาธิปไตย ไม่แตกต่างกัน

สมโชค เหมือนสุดใจ (2558) ได้ทำวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นทางทางการเมืองในระบอบประชาธิปไตยของประชาชนวัดปุณณวาส เขตทวีวัฒนา กรุงเทพมหานคร พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นทางการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตย โดยรวมทั้ง 4 ด้าน อยู่ในระดับมากที่สุด และ เพศ ต่างกัน โดยรวมไม่แตกต่างกัน ส่วนประชาชนวัดปุณณวาส เขตทวีวัฒนา กรุงเทพมหานครที่มีระดับการศึกษาและรายได้ต่อเดือนต่างกันมีความคิดเห็นทางการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตยโดยรวมแตกต่างกันอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

กรรณา ชันทอง (2551) ได้ศึกษาเรื่อง ความรู้เรื่องประชาธิปไตยของพนักงานบริษัท รอยัลอินดัสตรีส์ (ไทยแลนด์) จำกัด มหาชน ผลการวิจัย พบว่า ความรู้เรื่องประชาธิปไตยของพนักงานบริษัท รอยัลอินดัสตรีส์ (ไทยแลนด์) จำกัด มหาชนโดยรวมทั้ง 3 ด้าน 1)ด้านรูปแบบการปกครองแบบประชาธิปไตย 2) ด้านอุดมการณ์ของประชาธิปไตยและ 3) ด้านการเลือกตั้งอยู่ในระดับมาก พนักงานบริษัท รอยัลอินดัสตรีส์ (ไทยแลนด์) จำกัด มหาชน ที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ต่อเดือน และ ภูมิลำเนาแตกต่างกันมีความรู้ เรื่องประชาธิปไตยโดยรวมทั้ง 3 ด้านไม่แตกต่างกัน

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

ในการศึกษาวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นทางการเมืองของนักศึกษา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เอกสารและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความคิดเห็นทางการเมือง ผู้วิจัยได้ศึกษางานของ **อุทัย หงษ์สมณี (2553)** ได้ศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นทางการเมืองในระบอบประชาธิปไตยของนักศึกษามหาวิทยาลัยมหามงกุฎราชวิทยาลัย วิทยาเขตมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย ซึ่งผู้วิจัยได้ประยุกต์ ตัวแปรต้น และตัวแปรตาม แล้วนำมากำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัยครั้งนี้ได้ดังนี้

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากร ได้แก่ นักศึกษาภาคปกติ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ปีการศึกษา 2561 ซึ่งมีจำนวนทั้งสิ้น 5,437 คน กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักศึกษาภาคปกติ

การประชุมวิชาการระดับชาติ “การเรียนรู้ด้านมนุษยศาสตร์และด้านสังคมศาสตร์” ครั้งที่ 3
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
วันที่ 23 พฤศจิกายน 2562

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ปีการศึกษา 2561 จำนวน 380 คน ซึ่งได้จากวิธีการคำนวณจากสูตร ทาโร ยามาเน่

1) การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ส่งแบบสอบถามให้กลุ่มตัวอย่างตอบและใบเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง
2. รวบรวมแบบสอบถาม จำนวน 380 ชุด ครบถ้วนแล้วนำมาตรวจสอบความสมบูรณ์และจัดลำดับข้อมูล
3. นำข้อมูลที่ได้ไปวิเคราะห์และประมวลผลต่อไป

2) การวิเคราะห์ข้อมูล

1. นำแบบสอบถามความคิดเห็นทางการเมืองของนักศึกษา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ที่ได้รับกลับคืนและคัดเลือกเฉพาะที่สมบูรณ์แล้วนำมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

2. เกณฑ์การแปลความหมาย ความคิดเห็นทางการเมืองของนักศึกษา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา โดยรวบรวมคะแนนที่ได้ เพื่อหาค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง ใช้วิธีการกำหนดช่องกว้างระหว่างระดับ โดยพิจารณาระดับค่าเฉลี่ย ดังนี้

$$\text{ระดับค่าเฉลี่ย} = \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} = \frac{5-1}{5} = 0.8$$

ระดับคะแนน	ช่วงค่าเฉลี่ย	การแปลความหมาย
5	4.20-5.00	ระดับความคิดเห็นมากที่สุด
4	3.40-4.19	ระดับความคิดเห็นมาก
3	2.60-3.39	ระดับความคิดเห็นปานกลาง
2	1.80-2.59	ระดับความคิดเห็นน้อย
1	1.00-1.79	ระดับความคิดเห็นน้อยที่สุด

สรุปผลการวิจัย

1) ผลการวิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า นักศึกษา ผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่เป็น เพศหญิง จำนวน 233 คน คิดเป็นร้อยละ 61.30 ต่อมาคือ เพศชาย จำนวน 147 คน คิดเป็น ร้อยละ 38.70 มีอายุ ต่ำกว่า 20 ปี จำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 17.60 อายุ 20 ปี จำนวน 169 คน คิดเป็น ร้อยละ 44.50 อายุ 21 ปี จำนวน 106 คน คิดเป็นร้อยละ 27.90 และ อายุ 22 ปี ขึ้นไป จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 10.0

2) ผลการศึกษาความคิดเห็นทางการเมืองของนักศึกษาพบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นทางการเมือง โดยรวมอยู่ในระดับ มาก และเมื่อแยกออกเป็น 3 ด้าน มีรายละเอียดดังนี้

1. ด้านความเสมอภาค พบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นทางการเมือง โดยรวม ในระดับมาก
2. ด้านการเลือกตั้ง พบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นทางการเมือง โดยรวม ในระดับมาก
3. ด้านอุดมการณ์ทางการเมือง พบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นทางการเมือง โดยรวม ในระดับมาก

การประชุมวิชาการระดับชาติ “การเรียนรู้ด้านมนุษยศาสตร์และด้านสังคมศาสตร์” ครั้งที่ 3
 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
 วันที่ 23 พฤศจิกายน 2562

ความคิดเห็นทางการเมือง	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1.ด้านความเสมอภาค	4.15	0.254	มาก
2.ด้านการเลือกตั้ง	3.88	0.203	มาก
3.ด้านอุดมการณ์ทางการเมือง	4.13	0.190	มาก
รวม	3.80	0.215	มาก

3) ผลการทดสอบสมมติฐาน โดยการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างความคิดเห็นทางการเมืองของนักศึกษา โดยจำแนกตามเพศและอายุ มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. นักศึกษาที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นทางการเมืองไม่แตกต่างกัน

เพศ	n	\bar{X}	S.D.	t	Sig.(2-tailed)
ชาย	147	4.04	0.126	-1.140	0.255
หญิง	233	4.05	0.124		

2. นักศึกษาที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นทางการเมืองแตกต่างกัน

อายุ	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	0.192	3	0.064	4.155	0.006
ภายในกลุ่ม	5.780	376	0.015		
รวม	5.972	379			

4) ผลการวิเคราะห์ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับความคิดเห็นทางการเมืองของนักศึกษา มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. ประชาชนทุกคนควรมีสิทธิในการออกเสียงแสดงความคิดเห็นทางการเมืองทุกคน
2. รัฐบาลควรให้เด็กและเยาวชนทุกคนต้องได้รับสิทธิในการศึกษาอย่างเท่าเทียมกันทั้งหมด
3. ประชาชนทุกคนควรที่จะได้รับสิทธิต่างๆอย่างเท่าเทียมกัน โดยไม่จำกัดว่าจะอยู่ในชนชั้นอะไรก็ตาม

อภิปรายผล

1) ความคิดเห็นทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

ผลการศึกษา ความคิดเห็นทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ พบว่านักศึกษามีความคิดเห็นทางการเมือง โดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อธิบายได้ว่า นักศึกษามีความคิดเห็นทางการเมืองที่แตกต่างกันไป อาจเป็นเพราะช่วงอายุ ความรู้ทางด้านสังคม การเมือง และมีความคิดที่แตกต่างกันไป ในเรื่องการเมือง ด้านความเสมอภาค ด้านการเลือกตั้ง และด้านอุดมการณ์ทางการเมือง จึงทำให้นักศึกษามีความคิดเห็น อยู่ในระดับ มาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อุตัย หงษ์มณี (2553) ได้ทำวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นทางการเมืองในระบอบประชาธิปไตยของนักศึกษา

การประชุมวิชาการระดับชาติ “การเรียนรู้ด้านมนุษยศาสตร์และด้านสังคมศาสตร์” ครั้งที่ 3

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

วันที่ 23 พฤศจิกายน 2562

มหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย พบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นทางการเมือง โดยรวมอยู่ใน ระดับปานกลาง สอดคล้องกับ **พรอนงค์ เพ็ชรรัตน์ (2551)** ได้ทำวิจัยเรื่อง การมีส่วนร่วมทางการเมืองของพนักงานเทศบาลสุราษฎร์ธานี โดยรวม อยู่ใน ระดับปานกลาง

1.1) ด้านความเสมอภาค พบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นทางการเมือง โดยรวมอยู่ในระดับมาก นักศึกษามีความคิดเห็นว่า ควรเปิดโอกาสให้มนุษย์มีความเท่าเทียมกันในสังคมในด้านต่างๆ ไม่ว่าจะเป็น ด้านการศึกษาของเด็กยากไร้ ด้านการรักษาพยาบาล ด้านรถบริการรับส่งสาธารณะ ควรให้ประชาชนทุกคนได้มีความเท่าเทียมกัน **ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด** คือ ข้อ 1 ความยุติธรรมในสังคม คือการ เปิดโอกาสให้มนุษย์มีความเท่าเทียมกันในสังคมในด้านต่างๆ ซึ่งมีค่าแปลผล ด้านความเสมอภาค อยู่ในระดับมาก นักศึกษามีความคิดเห็นเรื่องความเสมอภาค ความยุติธรรมในสังคม คือการ เปิดโอกาสให้มนุษย์มีความเท่าเทียมกันในสังคมในด้านต่างๆ เพราะว่าสังคมปัจเจกไม่ค่อยมีความเท่าเทียมกัน ดังนั้นคนส่วนใหญ่จะให้ความสนใจในเรื่องของความเท่าเทียม ความเสมอภาค ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิด **ความเสมอภาค** ว่ามนุษย์ทุกคนบนโลกต้องได้รับสิทธิความเท่าเทียมต่างๆเท่ากัน **ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด** คือ ข้อ 5 ประชาชนทุกคนได้รับการช่วยเหลือจากรัฐบาลอย่างทั่วถึง ทุกคนอย่างเท่าเทียมกัน ซึ่งมีค่าแปลผล ด้านความเสมอภาค อยู่ในระดับมาก อธิบายได้ว่า ประชาชนทุกคนจะต้องได้รับการช่วยเหลือจากรัฐบาลอย่างทั่วถึงทุกคนอย่างเท่าเทียม ซึ่ง ประชาชนทุกคนจะต้องได้รับการช่วยเหลือเป็นเรื่องที่รัฐบาลต้องทำอยู่แล้ว แต่บางสถานที่รัฐบาลก็ไม่สามารถเข้าไปช่วยเหลือได้อย่างทั่วถึง

1.2) ด้านการเลือกตั้ง พบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นทางการเมือง โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง นักศึกษามีความคิดเห็นว่า การออกเสียงเลือกตั้งจะต้องเป็นไปโดยอิสระ ปราศจากการบังคับหรือการกระทำใดๆ ที่เป็นเหตุให้การเลือกตั้งถูกบิดเบือนไปจากเจตจำนงที่แท้จริงของผู้ออกเสียงเลือกตั้ง **ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด** คือ ข้อ 5 การออกเสียงเลือกตั้งจะต้องเป็นไปโดยอิสระ ปราศจากการบังคับหรือการกระทำใดๆ ที่เป็นเหตุให้การเลือกตั้งถูกบิดเบือนไปจากเจตจำนงที่แท้จริงของผู้ออกเสียงเลือกตั้ง ซึ่งมีค่าแปลผล ด้านการเลือกตั้ง อยู่ในระดับปานกลาง อธิบายได้ว่า การออกเสียงเลือกตั้งจะต้องเป็นไปโดยอิสระ ไม่ใช่จากการบังคับหรือการกระทำใดๆ ที่เป็นเหตุให้การเลือกตั้งได้ข้อมูลอันเป็นเท็จมา ซึ่งไม่ใช่ความจริง **ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด** คือ ข้อ 4 เมื่อเกิดความไม่โปร่งใสในการเลือกตั้งสามารถขัดแย้งได้ ซึ่งมีค่าแปลผล ด้านการเลือกตั้ง อยู่ในระดับปานกลาง อธิบายได้ว่า นักศึกษามีความคิดเห็นในด้านการเลือกตั้ง เมื่อเกิดความไม่โปร่งใสในการเลือกตั้งสามารถขัดแย้งได้ ซึ่งหากเกิดความไม่โปร่งใสเกิดขึ้นจริง ประชาชนทุกคนสามารถขัดแย้งได้ แต่ไม่ใช่ การตั้งมอบกอมอบ ซึ่งการเลือกตั้งนั้น เป็นสิทธิหน้าที่ของ ประชาชนทุกคนที่จะออกไปแสดงความคิดเห็นทางการเมืองอย่างถูกต้อง ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิด **การเลือกตั้ง** ที่ว่า เป็นรูปแบบหนึ่งของการมีส่วนร่วมที่เปิดโอกาสให้แก่สามัญชนโดยทั่วไปและการมีสิทธิที่จะมีส่วนร่วมต่างๆไปในกิจการสาธารณะของการเลือกตั้งครั้งนี้ได้กลายเป็นสัญลักษณ์อย่างหนึ่งที่แสดงให้เห็นถึงความเป็นพลเมือง

1.3) ด้านอุดมการณ์ทางการเมือง พบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นทางการเมือง โดยรวมอยู่ในระดับมาก อธิบายได้ว่า ประชาชนมีเสรีในการแสดงความคิดเห็นทางการเมืองอย่างเต็มที่โดยไม่คำนึงว่าแตกต่างหรือขัดแย้ง กับนโยบายของรัฐ ประชาชนทุกคนสามารถวิพากษ์วิจารณ์ทางการเมืองได้อย่างเต็มที่ ในมุมมองความคิดในด้านอุดมการณ์ทางการเมือง การปกครองต้องปกครองโดยหลักนิติธรรม อุดมการณ์เป็นคุณลักษณะประการหนึ่งที่ปรากฏอยู่ในชุมชนการเมืองทุกแห่งไม่ว่าจะเป็นชุมชนการเมืองในอดีตหรือปัจจุบัน ซึ่งสมัยเดิมนั้นอุดมการณ์ที่สำคัญ คือ อุดมการณ์ทางศาสนา และ อุดมการณ์ทางศีลธรรม อุดมการณ์ทั้งสอง

อุดมการณ์นั้นนอกจากจะพบในยุคสมัยดังกล่าวแล้ว ซึ่งแม้ปัจจุบันก็ยังมีอยู่ในสังคมเกษตรกรรมซึ่งมีวิถีชีวิตความเป็นอยู่อย่างง่าย ๆ อุดมการณ์ทางศาสนา และทางศีลธรรมยังมี **ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด** คือ ข้อ 5 ประชนทุกคนมีสิทธิในการนับถือศาสนา และความเชื่อต่างๆ ตามลัทธิของตนเองได้อย่างเสรี ซึ่งมีค่าแปลผล ด้านอุดมการณ์ทางการเมือง โดยรวมอยู่ในระดับมาก อธิบายได้ว่าประชาชนทุกคนไม่ว่าจะชาติไหน ทุกคนมีสิทธิในการนับถือศาสนา และความเชื่อต่างๆ ต่างคนต่างมีอุดมการณ์ในความเชื่อที่แตกต่างกันไป **ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด** คือ ข้อ 3 ประชาชนทุกคนมีแนวความคิดความเชื่อเป็นของตนเองไม่ว่าจะเป็นด้านใดก็ตาม ซึ่งมีค่าแปลผล ด้านอุดมการณ์ทางการเมือง โดยรวมอยู่ในระดับมาก อธิบายได้ว่า ทุกคนมีแนวความคิด ความเชื่อไม่ว่าจะทางศาสนา หรือ เรื่องอื่นๆ ต่างคนก็มีความคิด ความเชื่อที่ต่างกันไปตามวัฒนธรรม เชื่อชาติ ศาสนาที่ตนเองนั้นนับถือ

2) ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นทางการเมือง ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ที่มีเพศและอายุต่างกัน มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

2.1) นักศึกษาที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นทางการเมืองไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อธิบายได้ว่า เพศเป็นปัจจัยส่วนบุคคล ถึงแม้จะแตกต่างกัน แต่ก็ไม่ส่งผลต่อการแสดงความคิดเห็นทางการเมือง เพราะนักศึกษามีความคิดเห็นทางการเมือง ด้านความเสมอภาค ด้านการเลือกตั้ง และ ด้านอุดมการณ์ทางการเมืองเหมือนกัน จึงทำให้ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ **อุทัย หงษ์มณี (2553)** ได้ทำวิจัยเรื่องความคิดเห็นทางการเมืองในระบอบประชาธิปไตยของนักศึกษามหาวิทยาลัย มหาวมกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตมหาวชิราลงกรราชวิทยาลัย พบว่า นักศึกษาที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นทางการเมืองที่ไม่แตกต่างกัน

2.2) นักศึกษาที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นทางการเมืองในระบอบประชาธิปไตยแตกต่างกัน ซึ่งเป็นไปตาม สมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อธิบายได้ว่า อายุเป็นปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกัน ก็มีผลที่มีผลต่อความคิดเห็นทางการเมือง ซึ่งด้านที่นักศึกษามีความคิดเห็นทางการเมืองที่แตกต่างกันคือ ด้านการเลือกตั้ง ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัย ของ **อุทัย หงษ์มณี (2553)** ได้ศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นทางการเมืองในระบอบประชาธิปไตยของนักศึกษามหาวิทยาลัย มหาวมกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตมหาวชิราลงกรราชวิทยาลัย ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาที่มีอายุแตกต่างกัน มีความคิดเห็นทางการเมืองที่ไม่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

การเสนอแนะเชิงนโยบายเป็นรายด้านตามลำดับดังนี้

1. ด้านความเสมอภาค ซึ่งมีค่าแปลผล อยู่ในระดับมาก ดังนั้น จึงควรรักษาระดับนี้ไว้ เพื่อให้ ปลุกฝังความรู้ความเข้าใจ ด้านความเสมอภาค เพื่อให้เกิดประโยชน์ และนำไปพัฒนาสังคมต่อไปให้ไ้ระดับมากที่สุด
2. ด้านการเลือกตั้ง ซึ่งมีค่าแปลผล อยู่ในระดับมาก ดังนั้น จึงควรให้ความรู้แก่การเลือกตั้งแก่นักศึกษา ให้มีความรู้ความเข้าใจในการเลือกตั้งให้มากที่สุด เพื่อที่นักศึกษาจะได้มีความรู้ความเข้าใจในระดับมากที่สุด
3. ด้านอุดมการณ์ทางการเมือง ซึ่งมีค่าแปลผล อยู่ในระดับมาก ดังนั้น จึงควรรักษาระดับนี้ไว้ เพื่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจ ด้านอุดมการณ์ทางการเมือง และตระหนักถึงคุณค่า อันจะนำไปสู่การพัฒนาต่อไปให้ไ้ระดับมากที่สุด

การประชุมวิชาการระดับชาติ “การเรียนรู้ด้านมนุษยศาสตร์และด้านสังคมศาสตร์” ครั้งที่ 3
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
วันที่ 23 พฤศจิกายน 2562

ข้อเสนอเพื่อการวิจัย

1. ควรมีการจัดทำวิจัยเกี่ยวกับ ความคิดเห็นทางการเมืองของนักศึกษาสถาบันอื่นๆ เพื่อทำให้เกิดความคิดเห็นที่แตกต่างกันออกไป
2. ควรมีการจัดทำวิจัยเกี่ยวกับ ความคิดเห็นทางการเมือง ของนักศึกษาต่อการมีส่วนร่วมทางการเมือง
3. ควรมีการจัดทำวิจัยเกี่ยวกับ ความคิดเห็นทางการเมือง ของนักศึกษาที่มีผลต่อการเลือกตั้ง

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษานี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยความกรุณาของ อาจารย์ เมธี สุตรสุคนธ์ และ อาจารย์ บุญวัฒน์ สว่างวงศ์ อาจารย์ที่ปรึกษาร่วมที่ได้กรุณาที่ให้คำแนะนำ ข้อคิดเห็นตรวจสอบ และแก้ไขร่างวิจัยนี้ มาโดยตลอด ผู้เขียนจึงขอกราบขอบพระคุณไว้ ณ โอกาสนี้

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ อาจารย์ บุญวัฒน์ สว่างวงศ์ ที่ได้ชี้แนะแนวทางในการทำบทความวิจัยและช่วยเหลือประสานงานและดำเนินการในเรื่องการนำเสนอให้สำเร็จลุล่วงด้วยดี

ผู้วิจัยขอขอบคุณ บุคลากร คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ทุกท่านที่ให้ความอนุเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับงานวิจัยและพื้นที่ที่ใช้ในการวิจัย ตลอดจนนักศึกษาที่เป็นผู้ตอบแบบสอบถามทุกท่าน ที่ให้ความร่วมมืออย่างดียิ่งในการตอบแบบสอบถามเพื่อการวิจัยนี้

คุณค่าของงานวิจัยฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องตอบแทนพระคุณบิดา มารดา ครู คณาจารย์ทุกท่าน ที่กรุณาอบรมสั่งสอน ให้ความรัก ความเมตตา และประสิทธิประสาทวิชาการความรู้ แก่ผู้วิจัย ให้มีความเจริญก้าวหน้าในชีวิตส่วนตัวและหน้าที่การงานทั้งในปัจจุบันและในอนาคต

เอกสารอ้างอิง

- ยุวบล บุตรเวียงพันธ์. (2551). การศึกษาความคิดเห็นของพนักงานที่มีต่อกระบวนการบริหาร เทศบาล ตำบลโนนบุรี อำเภอสหัสขันธ์ จังหวัดกาฬสินธุ์. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- วิสุทธิ โปธิแท่น. (2524). ประชาธิปไตยแนวความคิดและตัวแบบประเทศประชาธิปไตยในอุดมคติ. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- พรอนงค์ เพ็ชรรัตน์. (2551). การมีส่วนร่วมทางการเมืองของพนักงานเทศบาลสุราษฎร์ อำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์. สารนิพนธ์ศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย.
- สมโชค เหมือนสุดใจ. (2558). ความคิดเห็นทางการเมืองในระบอบประชาธิปไตยของประชาชนชุมชนวัดบูรณาวาส เขตทวีวัฒนา กรุงเทพมหานคร. หลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐศาสตร์การปกครอง, มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย.
- สุขุม นวลสกุล. (2548). ทฤษฎีการเมืองสมัยโบราณและสมัยกลาง. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- สุพัตรา สุภาพ. (2520). สังคมวิทยา. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช
- อำนวยการ เชี่ยวประชุม. (2541). ความคิดเห็นทางการเมืองของประชาชนในเขตจังหวัดอุดรธานีต่อการปกครองท้องถิ่นแบบสุขาภิบาล. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

การประชุมวิชาการระดับชาติ “การเรียนรู้ด้านมนุษยศาสตร์และด้านสังคมศาสตร์” ครั้งที่ 3
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
วันที่ 23 พฤศจิกายน 2562

อุทัย หงส์มณี. (2553). **ความคิดเห็นทางการเมืองในระบอบประชาธิปไตยของนักศึกษามหาวิทยาลัยมหา
มกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย. หลักสูตรศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต
สาขาวิชารัฐศาสตร์, มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย**